sosyalist işçi

www.sosyalistisci.org

DEVRİMCİ ANTİKAPİTALİST GAZETE

SAYI: 277 ■ 29 Mart 2007 ■ 1 YTL

Cumhurbaşkanlığı tartışmalarıyla bizi bölmeye çalışıyorlar

Irkçılar, milliyetçiler, paşalar demokrasiye saldırıyor

Cumhurbaşkanı'nı asker seçemez!

Gelişmiş demokrasilerde cumhurbaşkanlığı makamı sembolik önemdedir ve asıl siyaset parlamento seçimlerinde yaşanır. Türkiye'de ise askeri darbelerin en kalıcı mirası cumhurbaşkanlığı olmuştur. Bu makam parlamenter demokrasiyi dizginleyen bir makamdır. 1980 sonrasında cumhurbaşkanlığı, asıl olarak askerlerin tercihlerini siyasetin ana merkezi yapmanın aracı olmuştur.

Cumhurbaşkanı hemen tüm üst kurullara ve üst yargı organlarına, üniversitelerin rektörlük kurumlarına atamalar yapabilmektedir. Hem çok geniş yetkilere sahip, hem de hiçbir sorumluluğu olmayan bu makam sahibi, aynı zamanda, ülkenin üst düzey bürokrasisini kendi bildiği doğrultuda etkiler.

Bu durumda AKP'den bir adayın cumhurbaşkanlığına yapılan tüm itirazlar resmi görüşün dışına çıkılmasından duyulan korkuyu yansıtıyor.

AKP bütün anketlerde en yüksek oyu alacak olan, yani bu halkın en çok istediği parti konumunda.

Suni bölünme: Laiklik-şeriatçılık

28 Şubat 1997'de yaptıkları 'postmodern' askeri darbeden bu yana, ordu, üst düzey bürokrasi ve CHP (yanına İşçi Partisi, Kızılelma Koalisyonu, vb ekleyelim) Türkiye'de yapay bir bölünme yaratıyor: laik-şeriatçı bölünmesi.

Oysa yapılan tüm anketler gösteriyor ki bu ülkede yaşayanların birinci derdi yoksulluk. Şeriat korkusuyla yaşayanların nüfusa oranı ise sadece % 1.5. Ve yine araştırmalar gösteriyor ki 400 YTL civarında asgari ücret verilen 'cinnet vatanımızda' açlık sınırı 609 YTL.

Yani Türkiye'de yaşayan yoksul emekçilerin, hükümetin neo liberal politkalarına karşı mücadelesinde kafa karışıklığı yaratılıyor.

Bizim mücadele gücümüzü yıpratan bu yapay bölünmelere prim vermeyeceğiz.

Kyoto emperyalizmin oyunu mudur?

Kyoto Protokolü'nün sömürgeci geleneğe sahip gelişmiş ülkelerin, gelişmekte olan ülkelerin önünü kesmek için hazırladıkları bir oyun olduğunu düşünmek için ya üstünkörü bilgiye sahip olmak ya da art niyetli olmak gerekir.

Sf 4-5

Sıradan insanların iktidarı

21. yüzyıl, toplumun üzerinde asılı duran devletlere, seçmenleri yerine özel şirketlere hizmet eden parlamentolara, yeni-liberal saldırının basit birer aracı haline dönüşmüş egemen sınıf partilerine karşı çalışan sınıfların öfkesiyle başladı.

Sf 6

Irak'ta bakkala gitmek

"On yıllardır görmediğimiz aşırılıkçı, kadın karşıtı uygulamaların geri döndüğünü görmek yüreğimi burkuyor. Benim Irak'ta büyüdüğüm zamanlarda kadınlar okula giderdi; eğitimli, profesyonel, çalışan kadınlar toplumun bir parçasıydı. Bugün bakkala gitmeye kalkan bir kadın hayatını tehlikeye atmış oluyor. Hayatlarımız bizden çalındı.

ANTİKAPİTALİST FORUMLAR

Ankara 31 Mart
İzmir 7 Nisan
Bursa 7 Nisan
Akhisar 8 Nisan

Ayrıntılı bilgi için:
0336 - 335 10 19

Milliyetçilere bir darbe daha!

Türkiye'nin bir çok yerinde yapılan newroz kutlamalarına binlerce kişi katıldı. İstanbul'da 40 bin, Diyarbakır'da 300 bin kişi katıldı. Gösterilerde bir araya gelen binlerce kişi, "yaşasın halkların kardeşliği", "barışa bir ses çift taraflı ateşkes" sloganları attı. Mitinglerde "ırkçılığa ve şovenizme karşı halkların kardeşliği", "Ya gerçek demokrasi ya hiç", "Newroz piroz be, Newroz kutlu olsun" dövizleri taşındı. Diyarbakır Belediye Başkanı Osman Baydemir konuşmasında "Türkiye korkuları ile yüzleşecektir. Artık geçmişte ısrar etmenin anlamı yoktur. Değişim kaçınılmazdır" dedi.

Bu yıl düzenlenen Newroz gösterilerine katılımın yüksek olması bu ülkede milliyetçiliğe prim vermeyen bir damarın olduğunu bir kez daha gösterdi. Katılım devletin tüm tehditlerine rağmen oldukça yüksekti. Bunun ilk işaretini Hrant Dink'in öldürülmesinin ardından düzenlenen cenaze töreninde görmüştük. Yüz binler 'Hepimiz Hrant'ız Hepimiz Ermeniyiz' diyerek yürümüşler, yıllarca beslenen Ermeni düşmanlığını benimsemediklerini göstermişlerdi. Şimdi de Newroz'da yüzbinler 'Yaşasın Halkların Kardeşliği' sloganıyla sokaklara çıktı. Böylece halk, özellikle seçimlerin yaklaşmasıyla milliyetçilik dozu artanlara, her fırsatta milliyetçiliği, halklar arasındaki düşmanlığı körüklemeye çalışanlara, milliyetçilikten yana olmadığını gösterdi. Son dönemde yaşadığımız bu iki umut verici olay bize milliyetçiliğe karşı mücadele etmenin de ne kadar kolay olduğunu gösteriyor.

Irkçılar ve ırkçılık

Irkçı atasözleri

Çingeden çoban olmaz, Yahudi'den pehlivan.

DurDe

Irkçılığa karşı kampanya

0535-885 76 15

0555 - 816 78 33

DurDe@googlegroups.com

Komutandan icat: Türkmetre

Kıbrıs'ta CTP Genel Başkanı ve Başbakan Ferdi Sabit Soyer ile Barış (?) Kuvvetleri Komutanı Korgeneral Hayri Kıvrıkoğlu arasında bir gerilim yaşandı. Gerilimi, seçimle işbaşına gelen hükümetin başı değil, atamayla işbaşına gelen asker çıkardı.

Askerin dediğine göre CTP kurultayında İstiklal Marşı okunmamış ve sadece demokrasi şehitlerinin anısına saygı duruşunda bulunulmuştu. Bu nedenle asker, bir törende, Başbakan'ın elini sıkmadı ve gerekçelerini de mikrofondan herkese duyurdu.

Kıvrıkoğlu'na göre Başbakan ve partisi (Cumhuriyetçi Türk Partisi) Türk değildi. "Türklüğünü ispat et diye!" bağırıyordu asker.

İnsan milliyetini nasıl ispat eder? Ne yapması gerekir kanıt getirmek için? Ya bir de ederse ne olur ona "sen Türk değilsin" diyenin hali? İyisi mi Türklüğü ölçen bir alet icat etsinler, 'abuk sabuk' konuşan birileri çıkınca dayasınlar aleti, ak koyun kara koyun çıksın ortaya. Tartışmaya mahal kalmasın.

50. Yılında AB'ye eleştiri

"27 AB ülkesinin liderlerine, birkaç kilometre güneyimizdeki bir kıtada en savunmasız, zayıf ve mahrum insanlar Sudan'da katledilirken biz Avrupalılar bu kutlamaya nasıl cesaret ediyoruz? Vahşetten daha fazla vahşeti önlemek için kurulan AB'nin Darfur'daki katliamları önlemek için söyleyecek bir sözü, uygulayacağı bir prensibi, yapacak bir şeyi yok mu? Srebrenitza'daki ödleklik tekrar mı edilecek? Eğer öyleyse, biz neyi kutluyoruz?

Politik katılımlarımızın zayıflığını mı?

Siyasi sınıflarımızın gereksiz tefekkürlerini mi?

Bürokrasilerimizin iktidarsız hiçliklerini mi?

Auschwitz'e izin veren ve Bosna'da başarısız olan Avrupa Darfur'daki katliama tahammül etmemelidir. Avrupa siyasi sınıf ağlarından, birinci dünya ülkelerinin ekonomi kulübü olmaktan, ve bürokratik şişkinliklerden daha öte bir şeydir. Avrupa insanın değerine ve onuruna önem veren ve yaşatan bir kültürdür. Bu ortak kültürün adına 27 AB başkanını Sudan rejimine karşı tedbir almaya çağırıyoruz. Onları kıyılarımızı, sağlık sistemlerimizi, ve mallarımızı kullanmaktan men edin. Bankalarımızdaki mal varlıklarını dondurun ve diğer duyarlı ülkeleri harekete geçirin.

Afrika'da bir medeniyet yok olurken biz bir kere daha seyirci kalmayalım, Avrupa medeniyetini aldatacak şekilde davranmayalım.

Bu çağrı bize bir hediye ve kanıt olsun. Her şey düzeldiğinde hep birlikte onurluca kutlayalım."

İMZA...
Umberto Eco
Dario Fo
Günter Grass
Jürgen Habermas
Václav Havel
Seamus Heaney
Bernard Henri-Levy
Harold Pinter
Franca Rame
Tom Stoppard

Sağlık'ta yıkım yine geçemedi !

Yaklaşık bir yıldır sokaklarda yürüttüğümüz GSS kampanyası yine gerçekliğini gösterdi. İnsanlık dışı uygulamalar içeren ve sağlık hakkımızı tamamen elimizden alan Sosyal Güvenlik Reformu'nu hükümet bir kez daha üzerinde köklü değişiklikler yapmak üzere ertelemek zorunda kaldı. Başından beri tüm kesimlerce tepki toplayan yasa defalarca bizim dillendirdiğimiz nedenlerle geri çevrilmiş ve ertelenmişti. Şimdi ise bir sonraki görüşülme tarihi 2008 olarak açıklandı. Konu ile ilgili açıklama yapan Çalışma Bakanı Başesgioğlu, Anayasa Mahkemesi'nin iptal kararı sonrasında reform üzerinde köklü değişiklikler yapılması gerekliliğinin ortaya çıktığını söyledi. Şimdi önümüzde daha uzun bir zaman var, 2008'e kadar daha güçlü bir kampanya ile sokaklarda olmak üzere KEG'in Sağlıkta Yıkıma Son ve Mediko kampanyalarını güçlendirmek üzere sokaklarda olmaya devam etmek gerekiyor.

Nükleer lobisi kıpırdanıyor

Geçtiğimiz hafta içinde nükleer enerijyle ilgili üç önemli gelişme yaşandı. Önce, nükleer enerji yasasının komisyonlardan geçerek meclis gündemine geldiği haberi duyuldu. Ardından, Bilim ve Teknoloji Yüksek Kurulu, Türkiye Atom Enerjisi Kurumu'na (TAEK) 'yerli nükleer teknolojiyle elektrik üretimi geliştirmesi' için 3 milyar YTL kaynak ayrılmasına karar verdi. Ödeneğin bir bölümünün ise nükleer atık yönetimi konusundaki araştırmalarda kullanılacağı açıklandı.

Kamuya ait bu paranın pek çok uzman tarafından ölü kabul edilen nükleer enerji araştırmaları için kullanılmasına karar verildi. Bu haberi ise Turgay Ciner'e ait bir şirket olan Park Holding'in, Mersin Akkuyu'da nükleer santral kurmak üzere Enerji Piyasası Düzenleme Kurumu'na (EPDK) başvurduğu haberi izledi.

Park Holding, 1600 MW kurulu gücünde olacak santral için talep ettiği üretim lisansında, alım garantisi istemediğini açıkladı. Holding, başvurusunda, santralı 2015 yılında bitirmeyi de taahhüt etti. Çok daha ucuz, temiz ve tehlikesiz alternatiflerine rağmen Türkiye için ciddi bir tehlike halini almaya başlayan nükleer enerji macerası, nükleer santrallerin yarattığı tehlikelerin tekrar gözden geçirilmesi ve güneş, rüzgar gibi alternatif enerji kaynaklarına yönelinmesi için gerekli kamuoyu baskısını her geçen gün daha gerekli kılıyor. 26 Nisan'da, onbinlerce insanın hayatına mâl olan Çernobil nükleer santral felaketinin hatırlatmak üzere, "Başka bir enerji mümkün!" sloganıyla 28 Nisan'da Kadıköy'de gerçekleşecek Türkiye Kyoto'yu imzala mitingi bu haberlerle birlikte büyük bir önem kazanıyor.

Kıbrıs'tan elinizi çekin!

Kıbrıs'ta Rum nüfusu çoğunlukta Türk nüfusu azınlıktadır. Türk ordusu Ecevit'in emri ile bu adanın yarısını işgal edinceye kadar da birleşik ve bağımsız bir ülkeydi. Bu adada çıkan her etnik sorun esas olarak Türk ve Yunan egemen sınıflarının kışkırtmasıyla ile çıkıyordu.

Kıbrıs'ın Türk ordusu tarafından işgal edilmesiyle kurulan Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti'ni adanın yarısını işgal altında tutan Türkiye'den başka hiçbir ülke tanımıyor.

Kıbrıs'ta çözümün bir tek adımı var: Türkiye'nin Kıbrıs Cumhuriyeti'ni tanıması. İkincisi ise adadaki Kıbrıslı olmayan askerlerin çekilmesidir. Bu iki adım tamamlandığında Kıbrıs Türkiye'nin gündeminden düşecektir ve Türkiye Kıbrıs'a kendi sömürgesi olan bir ülke gibi davranmaktan vazgeçecektir.

2 bin 50 YTL

Türk-İş'in Mart ayında dört kişilik bir aile için açıkladığı yoksulluk sınırı.

Abone olabilirsiniz
0536-335 10 19

MERAKlitus

Milliyet'in anketine göre kendisini Türk değil, Türkiyeli olarak tanımlayanların oranı kaçtır?

sosyalist işçi

Birkaçını tutuklamak yetmez,
BBP'yi kapatın!

Hrant Dink cinayetinde sadece 11 kişinin tutuklanması, İstanbul Emniyet Müdürü Cerrah'ın "milliyetçi hislerle işlenmiş bir cinayet" tespitinin doğal bir sonucuydu.

Belki Cerrah ve Cemil Çiçek için azmettiriciler gizli ve ulaşılmaz olabilir, ama herkes biliyor ki azmettirici koltuğunda oturuyor.

Yazıcıoğlu kimseyi tanımaz, ne partisinin militanı Yasin Hayal'i, ne de arkasında poz veren Erhan Tuncel adlı seçkin BBP üyesini.

Yasin Hayal McDonals'ı bombalayıp beş çocuğun yaralanmasına neden olduktan sonra BBP Trabzon İl Başkanı tarafından parayla ödüllendirilmişti. Yaşar Cihan "ne olacak hemşerim, yardım ettim sadece, BBP'yle bir ilişkisi yok ki" demişti. Ancak bu hafta gözaltına alındı 10 faşistle birlikte. Muhbir-faşist-katil-emniyetçi-jitemci Erhan Tuncel konuşmuş da!

Bunlar yetmez. Hrant Dink cinayeti hakkında tüm bilgi ve belgeleri halka açıklayın. Yerel simalarla yetinmeyin şu derin katil Yazıcıoğlu'nu gözaltına alın ve sorgulayın. Susma hakkını kullanırsa komutanı Yaşar'ı çağırın, o anlatsın.

Burada durmayın, BBP, MHP, bilumum ırkçı-faşist parti ve örgütü kapatın. Kapatmazsanız, işlenecek yeni cinayet ve katliamlara siz de ortaksınız. Bu talepleri kazanmadan karanlıklar yerini aydınlığa bırakmayacak. AKP hükümetini buradan zorlayalım.

Başka bir enerji mümkün

Türkiye Kyoto'yu imzala

Küresel Eylem Grubu, KEG 28 Nisan'da büyük mitinge hazırlanıyor. İklim değişimine ve AKP hükümetinin nükleer santral kurma çabalarına karşı 28 Nisan'da Kadıköy sokaklarında gösteri düzenleniyor.

28 Nisan gösterisinden önce İzmir'de, Ankara, Bursa ve İstanbul'da Çernobil felaketini unutmadığımızı ve nükleer santral kurma çabalarına sessiz kalmayacağımızı göstermek için insan zinciri kuracağız.

AKP hükümeti Türkiye'nin küresel ısınmada pay sahibi olduğunu görmezden geliyor. Bilcümle milliyetçiler ve ekonomik kalkınma meraklıları ise Türkiye'nin kalkınma hakkı için küresel ısınmaya katkı yapmaya devam etmesini savunuyor.

Küresel Eylem Grubu ise "Başka bir enerji mümkün-Türkiye Kyoto'yu imzala" sloganıyla sokaklarda eylem yapacak.
Şimdi görev bu eylemin en yaygın duyurusu için hızla sokakta örgütlenmektir.

Cumhurbaşkanlığı: Yapay bir tartışma

Şenol KARAKAŞ

Deniz Baykal gemi azıya aldı. Açık açık darbe çığırtkanlığı yapıyor. Recep Tayyip Erdoğan'ın kulağına, cumhurbaşkanlığı adaylarının açıklanmasına yakın bir tarihte birilerinin bir şeyler fısıldayacağını söylüyor. Baykal'ın ima ettiği bu suflecilerin kim olduğu malum. Bunlar giysileri haki renkli insanlar, yakalarında yıldız var. Baykal'ın demesi o ki, asker vakti geldiğinde Erdoğan'a "aday olma" diyecek.

Laik cephe demokrasi düşmanı

CHP'nin genel başkanı sırtını orduya yaslamış vaziyette korku saçıyor, toplumu terörize ediyor. Erdoğan'ın cumhurbaşkanı olmasının engellenmesine o kadar kafayı takmış durumda ki demokrasi ve özgürlükler aleyhine atıp tutmakta hiçbir sakınca görmüyor.

301. madde konusunda sicili bozuk olan sadece Cemil Çiçek ve hükümet değil, CHP de 301. maddeyi savundu. Onur Öymen gibi CHP'li milletvekilleri "Türklüğe hakaret" gibi muğlak ve sonu Hrant Dink cinayetine kadar giden bir yasa maddesini savundu.

CHP Kürt halkı lehine her demokratik girişime, Abdullah Öcalan'ı da kapsar korkusuyla karşı çıktı. Kıbrıs sorunundan Ermeni sorununa, Kürt sorunundan temel hakların geliştirilmesine kadar her adım laik cephenin itirazıyla karşılaştı.

Kendi kurallarına uymuyorlar

Sosyalistler cumhurbaşkanlığını önemsemezler. Eşitsizliğin, adaletsizliğin ve sömürünün parlamento yoluyla düzeltilebileceğini düşünmezler. Ama işin içine darbe, darbe çağrıları, derin devlet, suikastçı çeteler girdiğinde, egemen sınıfın kendi koyduğu kurallara sahip çıkılması gerektiğini hatırlatırlar.

Bizim açımızdan cumhurbaşkanlığının pek bir önemi yok. Yine de başarılabilse, cumhurbaşkanının halk tarafından seçilmesini, kitlesel bir politik tartışma yaratacağı için savunuyoruz. Kuralların demokrasi yönünde değişmesini istiyoruz. Ama bugünkü yasal çerçevede, cumhurbaşkanını meclis seçiyor. Bu duruma itiraz edenler ve en sonunda "asker"in ne diyeceğini bir merak konusu haline getirenler şımarık, oyun bozan çocuklara benziyor. Mecliste AKP ezici bir üstünlüğe sahip olduğu için, AKP'nin istediği bir adayın, hatta Tayyip Erdoğan'ın seçilmesi olasılığına karşı, meclis dışı yöntemleri hatırlatıyorlar.

Durumları o kadar vahim ki yapılan anketlerde ortaya çıkan bir üçüncü partinin daha meclise girmesi ihtimaline yaslanarak, meclisin cumhurbaşkanını seçmesine karşı çıkıyorlar.

Cumhurbaşkanını ya halk seçmeli ya da meclis. Atanmışların silahlı gücüne güvenenlere karşı demokrasiyi savunmanın yolu bu tutuma bağlıdır.

Cumhurbaşkanını ya halk seçmeli ya da meclis. Atanmışların silahlı gücüne güvenenlere karşı demokrasiyi savunmanın yolu bu tutuma bağlıdır.

Laik cephe AKP'yi maskeliyor

Bu durumda Tayyip Erdoğan da cumhurbaşkanı olabilir bir başka AKP'li de. Bunun bir önemi yok! IMF'ci, özelleştirmeci olmayan, sermayenin çıkarlarını kollamayan bir cumhurbaşkanı seçilmeyecek nasıl olsa. Cumhurbaşkanlığı için asker tehdidini öne sürenler, 1980 sonrası ilk cumhurbaşkanı Kenan Evren'in kökenini unuttuğumuzu sanıyorlar. Türkiye'de IMF politikalarının en yaygın uygulandığı dönem 1980 darbesi ve sonrasıdır.

Laik cepheyle Tayyip Erdoğan arasında IMF'cilik açısından hiçbir fark yok. Tek fark, laik cephenin, "şeriat geliyor" korkusu yaratarak, AKP'nin neo liberal yüzünü gizlemesinde. Bu cephe aynı zamanda demokrasi düşmanı olduğu için AKP demokrat, bu cephe statükocu olduğu için AKP değişimden yana, bu cephe baskıcı olduğu için AKP özgürlükçü görülüyor.

Laik cephe köhnemiş ve çözülmüş olduğu için Tayyip Erdoğan mazlum, demokrat, yenilikçi görülüyor.

Oysa ne başbakan mazlum, demokrat ve yenilikçi ne de AKP.

Bush'un bir dediğini iki etmeyen, İncirlik Üssü'nü ABD'ye gönül rahatlığıyla kullandıran, zaman zaman en milliyetçi çıkışları yapan, zenginlerin ekonomik programını uygulayan, IMF'ci olan, bugün milyonlarca insanı yoksullaştıran politik ve ekonomik programı hayata geçiren, açlığın ve yoksulluğun en önemli sorumlusu olan parti AKP'dir.

Laik cephe, milliyetçiler ve yurtseverler yoksullukla AKP arasındaki bağlantıyı gizlediği ve gündemi yapay şeriat tartışmalarına boğduğu için de tehlikelidir. Sadece demokrasi düşmanı olduğu için değil.

ANTİKAPİTALİST FORUM

DSİP, Kapitalizm küresel ısınmayı durdurabilir mi?, Emperyalizm, direniş ve anti kapitalizm, Yeni solun yükselişi, Kemalizm, yurtseverlik, milliyetçilik ve sosyalizm, Chavez'den Morales'e: Latin Amerika'da sol dalga başlıklı konular etrafında **Antikapitalist Forum'**lar düzenliyor.
Ankara: 31 Mart, **İzmir** 7 Nisan,
Bursa: 31 Mart ve **Akhisar**: 8 Mart
Ayrıntılı bilgi için:
536 - 335 10 19

Kyoto emperyalizmi

Kyoto Protokolü'nün sömürgeci geleneğe sahip gelişmiş ülkelerin, gelişmekte olan ülkelerin önünü kesmek için hazırladıkları bir oyun olduğunu düşünmek için ya üstünkörü bilgiye sahip olmak ya da art niyetli olmak gerekir.

Halihazırda, Birleşmiş Milletler tarafından ülke olarak kabul edilmiş 192 birimin 166'sı Kyoto Protokolü'ne taraftırlar. ABD, Avusturalya ve Türkiye dışında Protokolü onaylamayı reddeden ülke yoktur. ABD ve Avusturalya; Hindistan ve Çin gibi yakın gelecekte ekonomik rakip konumuna gelebilecek ülkelerin de gelişmiş ülkeler kadar ağır yükümlülüklere sahip olmasını -böylece ekonomik egemenliklerinin devamını- istemekte, aksi takdirde kendilerinin de yükümlülük altına girmeyeceklerini söylemektedirler. Günümüzde ekonomik sistemi şekillendirme gücünü elinde tutan tüm ülkeler Kyoto'yu imzalayarak karbon emisyonlarını azaltmanın yollarını aramaya başladılar. Durumun vahametinin farkında olan İngiltere, Almanya gibi ileri kapitalist ülkeler Kyoto Protokolü'nün öngördüğü, 1990 yılına göre karbon emisyonlarını %5 azaltma zorunluluğunu, bu yıl AB sınırları içinde %20'ye çıkarmışlar, diğer ülkelerin de benzer politikalar üretmeleri durumunda %30 emisyon kısıtlamasına gideceklerini açıklamışlardır.

Kyoto yeterli midir?

Değilse neden bunun için kampanyalar yapılmaktadır?

Kyoto kapitalist sistemin kazananlarına hizmet eden bir anlaşma mıdır?

Kyoto Protokolü günümüz devletlerinin 1992 Rio Dünya Zirvesi sonrası başlattıkları sürecin ilk işlevli sonucudur. Devletlerin hayatı varolan dengelerin korunması üzerinden kurgulanır. BM çatısında hazırlanan bu protokol de sistemi değiştirmek üzere tasarlanmamıştır. Kyoto özünde serbest piyasa sistemi üzerine kurulu, hatta karbon ticareti gibi kimi sahte önerilerle felaketten yeni kârlar yaratmanın yollarını da açan bir anlaşmadır.

Öte yandan, NASA Goddard Enstitüsü Müdürü James Hansen gibi saygın bilim insanlarının önlem almadığımız takdirde 10 yıl içinde dünyamızın tanınmaz bir hale geleceğini duyuruyor. Tüm devletleri karbon salımlarını düşürmek üzere uzlaştıran, üstelik en geç, 2012 yılından sonra daha ciddi önlemlerin de alınabilmesi için gereken altyapıyı sağlayan Kyoto Protokolü hayatî öneme sahiptir.

Atmosferin tüm dünyayı, sınırları tanımadan kaplaması, iklim değişikliğini ülkelerin tek başlarına çözemeyecekleri bir sorunlar dizisi haline getirmektedir. Üzerinde uzlaşılan yegane uluslararası hukuk belgesi olan Kyoto Protokolü, sistemi güçlendiren yönleri ve diğer tüm olumsuzluklarına rağmen gelecek yıllarda da yaşamaya devam edebilmemiz için elimizdeki tek aygıttır.

Kyoto anlaşması ekonomik gelişmeyi engellemez mi?

Bu Türkiye ekonomisinin kalkınmasına zarar vermeyecek midir? Kyoto Anlaşmasının öngördüğü yaptırımlar pek çok kişinin işsiz kalmasına yol açacak mıdır?

Kyoto Protokolü'nün ekonomik gelişmeyi engelleyeceği, insanların işsiz kalmasına yol açacağı düz bir mantığın sonucudur. İklim değişikliğinin etkilerini sınırlamanın yolu, fosil yakıtlardan enerji üretmek yerine sıfır emisyon üreten alternatif enerji kaynaklarına yönelmektir. Bu noktada, ne fabrikada çalışan işçi, ne müdürü ne de fabrikanın sahibi tükettiği enerjinin termik santralde yanan kömürden mi, rüzgar türbininden mi geldiğiyle ilgilenmez. Burada önemli olan, hükümeterin enerji politikalarını hangi mantık çerçevesinde hazırladıklarıdır. Güneş ve rüzgardan elde edilen enerjiyle, modern hayatın getirdiği pek çok teknolojinin kullanıldığı gerçektir. Almanya gibi ülkelerde rüzgar türbinlerine bağlı enerji santrallerinin kurulmasının ardından yeni enerji yöntemlerinin daha fazla istihdam yarattığı görülmüştür. Nükleer enerji santralleri gibi az sayıda uzmana istihdam sağlayan yöntemlerle karşılaştırıldığında ise sorunun politik tercihlerde olduğu daha net anlaşılabilir. Türkiye'nin güneş ve rüzgar açısından verimli olmasına rağmen alternatif enerjilerin neden teşvik edilmediğine cevap bulmak daha da zorlaşır.

Üstelik, doğayı kirleten ya da ekolojik sisteme zarar veren üretim süreçleri sonucu ortaya çıkan malların uluslararası piyasada yer alamaması için çeşitli anlaşmaların yürürlüğe girmeye başladığı bir dünyada, kirli üretim sonucu üretilen malların ne kadar zaman daha ekonomik değere sahip olacakları tartışmalıdır.

ABD en büyük kirletici olduğu halde anlaşmayı imzalamıyorsa Türkiye neden imzalasın?

ABD'de Cumhuriyetçi Parti'nin sağ kanadını temsil eden Bush'un başkan seçilmesiyle birlikte, silah ve petrol lobileri iktidarla daha yakın oldular. En büyük kazanan ABD, neoliberallerin elinde sistemin değişmesine direniyor. Ancak, ABD eyaletleri, merkezi hükümetin Kyoto'ya imza koymamasına aldırmadan karbon salımlarını kısıtlamak üzere radikal önlemler alıyor. 50 eyaletten 30'u Los Angeles'ı haritadan silen Katrina gibi felaketlerin de durumun ciddiyetini hissettirmesinin ardından, Kyoto'nun öngördüğünden daha ciddi kuralları uygulamaya zaten başlamışlardır.

Türkiye'nin karbon salımı zaten çok azdır, bunun dünyaya ciddi bir etkisi yoktur?

Tüm dünya için hızla yaklaşan felakete dair acilen önlem alınması gerektiği ve Türkiye'nin de sorumluluk sahibi olduğu gerçeği yine karşımıza çıkacaktır.

Kyoto'ya hiçbir şekilde taraf olmayan, 25 ülkenin toplam nüfusu 250 milyon civarındadır. Bu 250 milyon insanın %28'i Türkiye'de yaşamaktadır. Geriye kalan nüfusun %24'ü ise ABD işgali altında bulunan Irak ve Afganistan'da yaşamaktadır. Diğer 120 milyon, BM'ye üye olmayan ve çoğu ülke tarafından tanınmayan Tayvan ve nüfusları birkaç yüzbinle birkaç milyon arasında değişen 21 ülke arasında dağıtabilir. 250 milyon insanın yaşadığı bu 25 ülkenin toplam emisyonu yılda 500 milyon tona yakındır ve bu miktarın %60 kadarını tek başına Türkiye salmaktadır. Veriler, Türkiye'nin payının, nüfusu ve ekonomisinin büyüklüğü ile doğru orantılı olduğunu ve ekonomik faaliyetleri için daha çok fosil yakıtları kullandığını ortaya koymaktadır. Aynı verilere göre Türkiye, tüm dünya ülkeleri arasında sera gazı emisyonu en yüksek 22. ülkedir.

in oyunu mu?

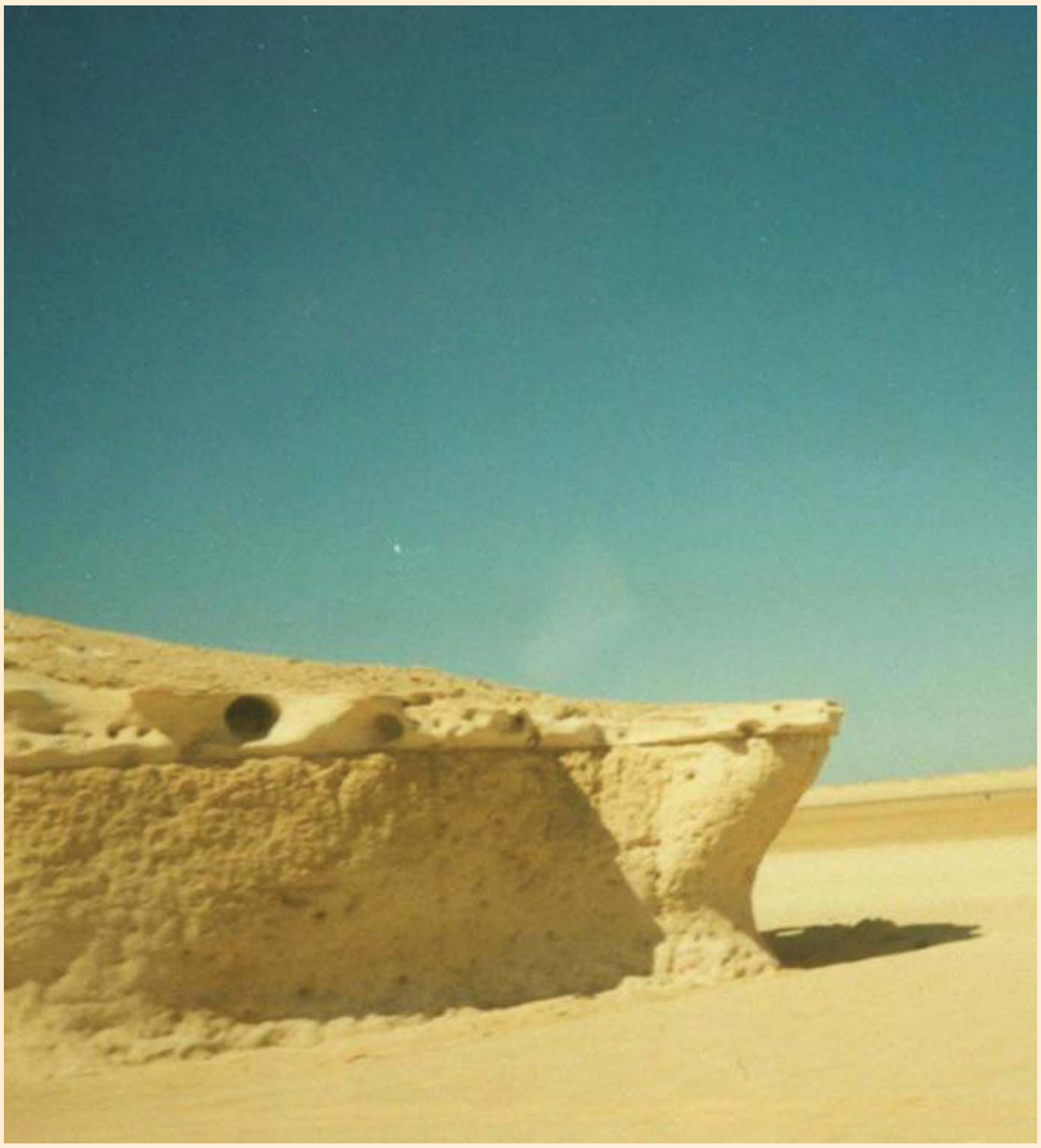

Kâr hırsı su krizini çözemez!

Küresel ısınmanın sonuçlarından biri de su krizini derinleştirmesi. Dünyada bir milyar insan temiz suya erişimden, 2,6 milyar insan ise sağlık hizmetlerinden yoksun. Her gün beş bin çocuk kirli su içmenin yarattığı sonuçlar yüzünden ölüyor. Küresel su krizini aşmamız gerektiği ortada.

Geçtiğimiz on beş yılda, uluslararası yardım kuruluşları - Dünya Bankası, Uluslararası Para Fonu (IMF) ve zengin hükümetler de dahil - özelleştirmenin küresel su krizine bir çözüm getireceğini öne sürdüler. Yoksul ülkelere, özel şirketlerin, su sistemlerinin iyileşmesi için finansal kazanç ve verimlilik getireceği söylendi. Ancak zaman geçtikçe bu özelleştirme tablosu başarısız oldu. İşte bunun nedenleri:

"Gine, Senegal, Bolivya, Filipinler ve daha pek çok ülkede şirketler, su sistemlerinin kontrolünü ellerine geçirdikten sonra sürekli olarak su faturalarını artırdılar, bu da genellikle suyu yoksullar için satın alınmaz hale getirdi.

"Eğer yoksul aileler su faturalarını ödeyemezlerse sistemle bağlantılarının kopması riskiyle karşılaşıyorlar. Güney Afrika'da fatura ödeyemeyenlerin bağlantılarını kaybetmesi, 2000 yılındaki kolera salgını sırasında bile devam etti.

"Şirketler parayla su sistemleri için yeniden yatırım yapmak yerine kârlarını toplumdan alıp uzaktaki pay sahiplerinin ve şirket yöneticilerinin ceplerine aktarmakta özgürler.

"Özelleştirme sözleşmeleri şeffaflıkta yetersiz ve izlenebilirlikten yoksun.

"Özel şirketler, su boruları sisteminin zaten mevcut olduğu ve karlarını garanti edebilecekleri orta sınıf nüfusa hizmet vermeyi tercih ediyor.

"Sahra Altı Afrika'sı küresel olarak suyla bağlantıya gereksinim duyan insanların yüzde 25'ini oluşturuyor; ancak şu ana kadar özel şirketlerin yatırım vaatlerinin yüzde birini bile alamadılar.

"Kamu finansmanının aksine, şirketlerin kredilerinin daha yüksek faiz oranları var. Bu yüksek faizler, tamir, yenileme ve diğer bakım hizmetleri için daha fazla para ödemek zorunda kalan kullanıcının sırtına yükleniyor.

" Su özelleştirmeleri, işten çıkarmalarla ya da çalışanların kazançlarındaki kesintilerle yakından ilgilidir.

Az sayıda personel çalıştırma, müşteri hizmetini ve su kalitesini azaltıyor. Gana'da yüzlerce işçi, bir özel işletmenin su sözleşmesi devam süresi içinde işten çıkarıldı.

"Az gelişmiş ve gelişmekte olan ülkelerde su özelleştirmesi, eğer yoksul ülke Dünya Bankası'ndan ve IMF'den borç yardımı ya da yardım almak istiyorsa bir ön koşuldur. Gana'da da su özelleştirmesi, borç yardımı için dayatılan bir koşuldu.

Su Adaleti bildirisinden alınmıştır. Küresel su sorunları ile ilgili daha fazla bilgi için: www.waterjustice.org

GÖRÜŞ

Parlamento ve sol

İçimde bir his var; bu bağımsız aday işi bu sefer olacak galiba. Kürt bölgelerinde gösterilmesi tartışılan adaylardan değil, batı illerinde 'başka bir dünya' isteyen herkesi temsilen seçimlere katılacak az sayıda adaydan söz ediyorum.

Seçimlerde solun ne yapabileceği çok uzun zamandır tartışılıyor. Geçen seçimlerdeki güdük ve başarısız sol birlik, 10 Aralık hareketi, Günay-Bekaroğlu girişimi ve sonuçsuz kaldığı için kamu bilincine çıkmamış olan daha pek çok tartışma, birlik ihtiyacının ne kadar acil olduğunu ve ne kadar yaygınca hissedildiğini gösteriyor.

Dahası, sol partilerin seçime tek tek girdikleri taktirde yine moral bozucu bir hezimete uğrayacakları açık olduğu gibi, bu partilerin bir araya gelip oluşturacakları geçici bir seçim ittifakının kimseyi heyecanlandırmadığı da açık.

Amaç, mevcut sol ile örgütsüz, partisiz olan ve hiçbir partiyi kendine yakın bulmayan ama uzun zamandır çok çeşitli kampanyalarda, etkinliklerde, eylemlerde kendini gösteren geniş kalabalıkları, yeni nesli, gençleri bir araya getirmek olmalı. Girişim sadece sosyalistlerle sendikalı işçileri değil, iklim değişikliğine karşı eylemlere katılan gençleri, Rock and Coke'a gitmektense Barışarock'a gitmeyi tercih eden on binleri, Küresel BAK'ın çok çeşitli eylemlerine katılmış yüz binleri, türbansız ve türbanlı kadınları da şevke getirmeli, seferber etmeli. Bunu mevcut partilerden hiçbirinin çatısı altında yapmak mümkün değil. Bağımsız adaylar yoluyla ise bunu gerçekleştirmek, en azından kağıt üzerinde, mümkün.

Böylesi bir girişimin başarılı olmasının bir dizi önkoşulu var.

Adaylar, seçilme olasılığının olduğu yerlerde, yani belli bir gücümüzün olduğu yerlerde gösterilmeli. Girişime katılan herkes ve her örgüt veya parti propaganda yapmak için veya kendini göstermek için değil, adayın seçilmesi için olağanüstü bir tempoyla çalışmalı. Seçimlerde başarının tek ölçütü seçilmektir. Sosyalistler için seçimler propaganda platformları olarak anlam ifade edebilir, ama halk için bu fasa fisodur. Önemli olan kimin kazandığıdır.

Aday gösterilen bölgede başka bir sol aday olmamalı, tam bir birlik sergilenmeli. "Sol yine birbiriyle uğraşıyor" izlenimine mahal verilmemeli.

Adaylar, geleneksel sola değil, yeni ve genç kitlelere cazip gelen kişiler olmalı. Kabaca söylersem, 60 yaşında erkek bir sendika başkanı değil, 30 yaşında, SES üyesi bir kadın hemşire olmalı.

Girişim, halkın önüne belki 10, belki 15 maddelik bir talepler/ilkeler listesiyle çıkmalı. İsteyen bu maddelerin içini doldurmak için 2 ciltlik bir manifesto yazabilir, ama kampanya 10-15 maddeyle yürütülmeli.

Ve bu maddeler, başka bir dünya isteyen herkesin hemen ve kolayca anlayacağı, anlaşacağı, onaylayacağı ilkeler içermeli. Devrim talebinin çok gerisinde kalan bu ilkeler, örneğin, parasız eğitim hakkı, parasız sağlık hizmetleri, sınırsız ifade ve örgütlenme özgürlüğü, Kürt sorununa barışçıl çözüm, savaşa hayır, ırkçılığa ve milliyetçiliğe hayır, insan hakları, azınlık hakları ve bu gibi maddelerden ibaret olmalıdır.

Nihayet, böylesi bir girişimin kalıcı bir oluşuma dönüşebileceği en azından umut edilebilmeli. Basit bir seçim taktiği kimseye şevk ve heyecan vermez, kimseyi harekete geçirmez.

Seçilecek tek bir adayın bile parlamentoda ne kadar ses çıkaracağını, tüm muhalefet hareketlerini ne kadar olumlu etkileyeceğini azımsamamak gerek.

Kısacası, biz bu işte varız. Tüm gücümüzle.

Roni Margulies

1871 Paris Komünü

Sıradan insanların iktidarı

21. yüzyıl, toplumun üzerinde asılı duran devletlere, seçmenleri yerine özel şirketlere hizmet eden parlamentolara, yeni-liberal saldırının basit birer aracı haline dönüşmüş egemen sınıf partilerine karşı çalışan sınıfların öfkesiyle başladı.

Son yirmi yılda dünyanın değişik yerlerindeki birçok ülkede genel grevler, kitlesel yürüyüşler sonucu bir çok hükümet devrildi. Bugün başta Bush çetesi olmak üzere bir çok yeni-liberal hükümetin ayakta kalıp kalmaması pamuk ipliğine bağlı.

Onları indirdik, yerine ne koyacağız?

136 yıl önce Parisli işçiler ve ezilenler gerçekleştirdikleri Komün Devrimi'yle gerçek bir yanıt üretmekte gecikmediler.

Savaş ve devrim

1870'ler ve 1840'lar, kökleri 16. yüzyıla dayanan kapitalizmin yaygınlaştığı ve egemen üretim tarzı haline geldiği dönemdi. Günde 16-18 saat boğaz tokluğuna çalışma, kadın ve çocuk emeğinin sömürüsü, şehirlerde insanlık dışı koşullarda yaşam demek olan kapitalizm uluslararası devrim dalgasıyla karşılaşılandı.

1810 - 1848 yılları arasında başta Fransa olmak üzere bir çok Avrupa ülkesinde ayaklanmalar yaşandı. Ancak vakit erkendi, tarih sahnesine çıkmış yeni güçler çözümü bilmiyorlardı henüz.

23 yıllık bir geri çekilme, hazırlık, olgunlaşma ve örgütlenme döneminin sonunda Fransa'da hava değişecekti. 19 yıldır hüküm süren Louis Bonaparte iktidarı yönetemez hale gelmişti. Çalışan sınıflar kendi örgütlerini kurmaya başlamıştı. İki iktidar yan yanaydı.

Devrimi engellemek için savaşa başvurdular. III. Napolyon 19 Temmuz 1870'te Bismarck liderliğindeki Prusya'ya (ilerde Almanya olacak) savaş açtı. Bu nefretle karşılandı. Ancak bozgun gecikmedi. 2 ay sonra yenilen ve düşmana esir düşen III. Napolyon'un temsil ettiği kapitalistlere karşı çalışan sınıflar kendi iktidarlarını kurmak için harekete geçtiler. Fransız kapitalistlerini kurtarmak bu kez Bismarck'a düşecekti, Prusya ordusu gelişen devrimi ezmek için Paris'i kuşattı. Çalışan sınıflar silahlandı ve Paris'i savunmaya başladı.

Yiyecek stoklarının erimesi, bombardıman ve zengin-fakir arasındaki uçurum kadar burjuva hükümetleri de Parislileri kızdırmıştı.

Fransız hükümetinin başbakanı Louis-Adolphe Thiers, alternatif hükümet tehlikesini görmüştü. Hemen koşup Prusyalılarla ateşkes imzaladı ve dönüp Parislilerden ellerindeki silahları istedi. Paris'i savunan Ulusal Muhafızlar Örgütü (ordu) buna şiddetle karşı çıktı. Paris'in yirmi iki ilçesinde yaşayanlar ayrı ayrı toplandılar. Uluslararası İşçi Derneği (I. Enternasyonal) Fransa Şubesi sosyalist devrim çağrısı yaptı.

Thiers yurtseverlik çığlıkları atarak askerlere isyancıları vur emri verdi. Paris halkı askerlerin etrafını çiçeklerle sardı, kardeşleşme yaşandı, askerler ateş açmayı reddetti. Bir günde çoğunluk kan dökmeden iktidarı alacak, giyotinlerle anılan burjuva devrimi yerine bambaşka bir devrim kendiliğinden gerçekleşecekti.

Komün: Doğrudan demokrasi

18 Mart'tan 18 Mayıs 1871'e kadar iki ay gibi kısa bir süre iktidarda kalmayı başaran Komün'ün farkı neydi?

Kapitalist devlet ve kurumları ezilenler için araç olamaz. Toplumun özgürleşmesi için askeri ve bürokratik makine yıkılmalıdır.

Yıkılanın yerine ne gelmelidir?

Komünün ilk kararı, düzenli ordunun kaldırılması ve onun yerine tüm halkın silahlandırılmasıdır. Herkesin 'ordusu' böylece hiç kimseye baskı uygulayamayacaktır.

Komün şehrin çeşitli ilçelerinden dolaysız seçimle gelen temsilcilerden oluşur. Bu üyeler seçildikleri gibi hemen geri çağırılabilirler. Ezilenler doğrudan iktidarı denetler.

Komündeki temsilciler ortalama bir işçi kadar maaş alır. Böylece ayrıcalıklara son verilir ve iktidar kendini toplumun üzerindeki bir baskı gücü değil, basit bir yönetim aracına dönüşür.

Yıkılanın yerine gelen doğrudan demokrasidir. Komün, iktidarı korumak, pekiştirmek yerine dağıtarak önemsizleştirir ve sönümlenmesinin de önünü açar.

Kendi küllerinden doğan devrim

136 yıl önce tarihin ilk sosyalist devriminin ürettiği çözümler 21. yüzyılda da güncel.

Bir dakika oy verip beş yıl boyunca denetlenemeyen meclislere karşı çözüm Komündür!

Dışarıda askeri maceralara atılan, asıl amacı 'içerdekileri' ezmek olan bürokrasilere ve ordulara karşı çözüm Komündür!

Savaşı durdurmanın yolu Komündür!

Piyasa ekonomisinin yıkıcılığına karşı çözüm Komündür!

Ekolojik olarak sürdürülebilir ve insanca bir yaşam Komünle mümkündür!

Komün dün yenildi, Paris dışına çıkamadığı ve tüm dünyaya yayılamadığı için. 30 bin kişi Paris barikatlarında katledildi. 20 bin kişi idam edildi. 7 bin kişi sürgün edildi, on binlerce devrimci hapse atıldı. Komün devrimcilerinin çoğu gençler ve kadınlardı.

Komün Devrimi, 21. yüzyılda kendi küllerinden diriliyor. Sıradan insanlar ulus-devletlerden, burjuva parlamentolardan, düzenli ordulardan yaka silkiyor. Devrimciler kapitalizmin çözümsüzlüğüne karşı Komün'ün çözümünü her fırsatta hatırlatmalı.

Volkan AKYILDIRIM

FİLM

26. Uluslararası İstanbul Film Festivali Başlıyor

26. Uluslararası İstanbul Film Festivali, 31 Mart-15 Nisan tarihleri arasında gerçekleşecek. İstanbul Film Festivali bu yıl, 2006 ve 2007'nin yeni yapıtlarının yanı sıra unutulmaz klasik filmler ve sinema tarihinin usta yönetmenlerinin başyapıtlarından seçmeler içeriyor.

İstanbul Film Festivali'nde; Avrupa Konseyi işbirliğiyle bu yıldan itibaren "Sinemada İnsan Hakları" bölümünde bir filme Avrupa Konseyi Sinema Ödülü (FACE / Film Award of the Council of Europe) verilmeye başlanıyor.

Avrupa Konseyi'nin değerlerini, kişisel ve siyasal özgürlük ve hukukun üstünlüğünü önde tutan filmleri onurlandırmayı amaçlayan FACE Ödülü, insan hakları konusunda kamuoyunda ilgi ve bilinç uyandıran, bu konunun öneminin daha iyi anlaşılmasına yol açan bir filmin yönetmenine verilecek.

İstanbul Film Festivali, 30 Mart Cuma akşamı Lütfü Kırdar Kongre ve Sergi Sarayı'nda gerçekleşecek Açılış Töreni'nin ardından Ferzan Özpetek'in son filmi Bir Ömür Yetmez / Saturno Contro'nun Türkiye'deki ilk gösterimi ile başlıyor.

İstanbul Film Festivali'nin 14 Nisan Cumartesi günü yine Lütfü Kırdar Kongre ve Sergi Sarayı gerçekleşecek Kapanış ve Ödül Töreni'nin ardından ise; Steven Soderbergh'in İyi Alman / The Good German filmi gösterilecek. Joseph Kanon'ın aynı adlı romanından uyarlanan ve başrollerini George Clooney, Cate Blanchett ve Tobey McGuire'ın paylaştığı İyi Alman Amerikalı bir savaş muhabirinin bir zamanlar sevgilisi olan Alman kadını bulmak için savaş sonrası Amerikan işgali altındaki harap Berlin'e dönmesini anlatıyor.

Festival'de hafta içi gündüz seansları yine yalnızca 2,50 YTL'den satılacak.

Apocalypto

Yönetmen: Mel Gibson

Mel Gibson Cesur Yürek ve İsa'nın Çilesi filmlerinden sonra yine tarihi bir kesiti, bu kez de Maya uygarlığının çöküş dönemini anlatıyor.

Filmin anlatım dili çok akıcı. Verdiği mesajlar ise şüpheli. Daha komünal yaşayan bir grup vahşice saldırıya uğradıktan sonra, idam, vahşet, kaçma kovalama sahneleriyle uygarlığın çökmeyi ne kadar da hak ettiği vurgulanıyor.

Sonlara doğru beyaz işgalciler şöyle bir görünüyorlar ama uygarlık zaten çökmüş gibi anlatılıyor filmde. Filmin başında Wiliam Burke'dan yapılan alıntı da Mel Gibson'ın vermek istediği mesajı anlatıyor. Kendi içinde çürümeyen hiçbir uygarlık dış güçlerce parçalanamaz.

Belki aşağıdan hareketlerin çürümeyi çözme yeteneği vardır! Bu perspektif şimdilik Gibson'ın ilgi alanında değil.

DurDe'den "Irkçılık" paneli

Kısa bir süre önce kurulan **Irkçılığa ve Milliyetçiliğe DurDe Girişimi** İstanbul Taksim Hill Otel'de bir panel ve forum düzenledi. **SODEV** ile ortak düzenlenen panelde "Irkçılık" kitabı yazarı **Prof. Dr. Sinan Özbek** ve Helsinki Yurttaşlar Derneği üyesi **Nil Mutluer** konuşmacıydı. Panelde moderatörlüğü **SODEV** Başkanı **Aydın Cıngı** yaptı.

Panelin ardından **Şanar Yurdatapan**'ın hazırladığı "Linç" belgeseli gösterimi yapıldı. **Vartkes Keşiş** ve arkadaşlarının sunduğu Ermeni ezgileri dinletisi ve **Dario Fo**'nun bir oyunundan da bir bölüm sunuldu.

Tarihsel örneklerden yola çıkılarak hazırlanan fotoğraf sergisi de katılımcıların oldukça ilgisini çekti.

Daha önce faşistlerin bir saldırısına uğrayan Kıbrıs **"Savaşa Hayır Koalisyonu"** aktivistlerinin Irkçılığa ve Milliyetçiliğe **DurDe** Girişimi'ne yolladığı dayanışma mesajının okunmasının ardından aktivistler forum bölümüne geçti.

Toplantının forum kısmında ırkçılığa ve milliyetçiliğe karşı mücadelede ortak iş yapılabilecek kurumlar ve yapılar konuşuldu. Sokağa yönelik somut öneriler tartışıldı.

Toplantılarda herkesin üzerinde ortaklaştığı nokta, yapılacak kampanyaların asıl olarak sokağa yönelik olması gerektiğiydi.

Hrant Dink cinayetinin ardından yaşanan 'şok' sonucu pek çok çevre ve grup çeşitli kampanyalar yapıyor. Ancak kampanyaların hemen hemen hiçbiri asıl olarak sokakta, mahallelerde, işyerlerinde faaliyet yürütme perspektifine sahip değil. **DurDe Girişimi** bu eksikliği giderme gayretinde olacak.

Yaklaşık 110 kişinin katılımcı olduğu toplantılarda oldukça canlı tartışmalar yapıldı.

"Zonguldak'ta Medikomu Vermiyorum"

Zonguldak'ta Şişedeki Balık adıyla fanzin çıkaran Karaelmas Üniversitesi öğrencileri ile buluşup "Medikomu Vermiyorum" kampanyası hakkında görüştük. Yaklaşık 15 kişinin katıldığı toplantıda medikoları bekleyen gelecek, KEG, merkezi kampanya konularında konuştuk. Zonguldak'ta daha sonra yapılacak toplantılarla nasıl bir kampanya yapılacağı tekrar konuşulacak.

Sağlık yasası ertelendi, ama mücadeleyi ertelemiyoruz
12 Mayıs'ta Ankara'dayız

Cengiz Alğan

BENCE BAŞKA BİR DÜNYADA

... kullandığımız teknolojinin anlamı ve işlevi hakkında herkes yaklaşık aynı şeyi düşünecek. Haberlerde izleyenler hatırlayacak: Batman'a büyük bir alışveriş merkezi yapılmış. Açılış yapılacak, kırmızı kurdeleler kesilecek; büyük işlere imza atılacak.

Halk da meraklı. Alışveriş merkezinin camlarına dışarıdan dayamışlar suratlarını, 'başka bir dünya'ya bakar gibi seyrediyorlar içerideki cümbüşlü âlemi. Hınca hınç dolu merkezin önü. Allahın unuttuğu Batman'da böyle şeyler sık sık olmuyor çünkü.

Kurdele kesiliyor ve başta çocuklar olmak üzere mahşeri bir kalabalık içeri akın ediyor. Ama beklenen olmuyor. Hiç kimse ışıklı mağaza vitrinlerine yönelmiyor. Kalabalığın arasında ezilmekten kurtulup içeri girmeyi başarabilen herkes, ama istisnasız herkes, biri aşağı biri yukarı doğru hareket eden iki yürüyen merdivene 'saldırıyor'.

Ne yöne doğru hareket ettiğine aldırmayan (daha doğrusu, ilk kez gördükleri için işlevinin ne olduğunu anlayamayan) yüzlerce insan aynı anda merdivenlere abanınca elbette felaketin kapıları açılıyor. Çocuklar eziliyor, merdivenlerde sıkışıyor, aşağıya yuvarlanıyor... Aradan geçen saatlere ve güvenlik görevlilerinin tüm çabalarına rağmen kimse durmak bilmiyor; buldukları yeni oyuncakla hayatlarına katılan bu yeni rengin tadını çıkarmaya devam ediyor. Neyse ki aşırı yüke dayanamayan merdivenler sonunda bozuluyor da kimse ağır yaralanmadan 'macera' sona eriyor.

İstanbul'da, Ankara'da, İzmir'de her gün metroyu kullanan yüz binlerce insan için yürüyen merdivenin anlamı nedir? Yukarı çıkmayı ya da aşağı inmeyi kolaylaştıran bir araç. Batmanlı için anlamını ise haberlerde gördük.

Bence başka bir dünyada, İstanbul'da bile sadece 5 duraktan ibaret olan metro sistemi (geçtim alışveriş merkezlerini) Batman'a da ulaşmış olacağı için, Batmanlı çocuklar böyle absürd bir nedenle ölümden dönmeyecekler.

Karanlığı Sorguluyoruz

""Karanlığı Sorguluyoruz" ismiyle ırkçılığa ve milliyetçiliğe karşı bir zemin oluşturma gayretindeki Boğaziçi Üniversiteli gençlerin 2 aylık programı devam ediyor. Gençler kısa zamanda çok başarılı bir programa imza attılar.

Geçtiğimiz Cuma günü üniversite kampüsü içinde yapmak istedikleri basın açıklamasına da "Türklüğü aşağılayacaklar" ihbarı üzerine polis saldırıp gençleri copladı. "Karanlığı Sorguluyoruz" girişimini destekliyoruz..

28 Mart Çarş 17.15
Panel: Şanar Yurdatapan, Edhem Eldem, Erol Önderoğlu "
İfade Özgürlüğü- Yeniden"
29 Mart Perş 14.30
Panel: Koray Çalışkan, Yücel Göktürk - "Milliyetçi Şiddete Karşı Ne Yapılabilir?" (Faşizme Karşı [NASIL] Omuz Omuza!)
3 Nisan Salı 16.00
Açık Ders: Biray Kırlı, Cengiz Kırlı - "Kötülüğün Bayağılığı: Soykırım"
4 Nisan Çarş14.00
Basın atölyesi söylesisi: Alper Görmüs ve atölye grubu ile Medya Üzerine
5 Nisan Perş 15.00
Panel: Ferda Keskin, Bülent Somay - "Ne Yapmalı?"
6 Nisan Cuma 13.00
Panel: Ayşe Gül Altınay, Esmeray, Nil Mutluer - "Tüm Ayrımcılıkların Kesişiminde: Toplumsal Cinsiyet"

sosyalist işçi ne savunuyor?

Aşağıdan sosyalizm

-Kapitalist toplumda tüm zenginliklerin yaratıcısı işçi sınıfıdır. Yeni bir toplum, işçi sınıfının üretim araçlarına kolektif olarak el koyup üretimi ve dağıtımı kontrol etmesiyle mümkündür.

Reform değil, devrim

-İçinde yaşadığımız sistem reformlarla köklü bir şekilde değiştirilemez, düzeltilemez.

-Bu düzenin kurumları işçi sınıfı tarafından ele geçirilip kullanılamaz. Kapitalist devletin tüm kurumları işçi sınıfına karşı sermaye sahiplerini, egemen sınıfı korumak için oluşturulmuştur.

-İşçi sınıfına, işçi konseylerinin ve işçi milislerinin üzerinde yükselen tamamen farklı bir devlet ge-reklidir.

-Bu sistemi sadece işçi sınıfının yığınsal eylemi devirebilir.

-Sosyalizm için mü-cadele dünya çapında bir mücadelenin parçasıdır. Sosyalistler başka ülkelerin işçileri ile daima dayanışma içindedir.

-Sosyalistler kadınların tam bir sosyal, ekonomik ve politik eşitliğini savunur.

-Sosyalistler insanların cinsel tercihlerinden dolayı aşağılanmalarına ve baskı altına alınmalarına karşı çıkarlar.

Enternasyonalizm

-Sosyalistler, bir ülkenin işçilerinin diğer ülkelerin işçileri ile karşı karşıya gelmesine neden olan her şeye karşı çıkarlar.

-Sosyalistler ırkçılığa ve emperyalizme karşıdırlar. Bütün halkların kendi kaderlerini tayin hakkını savunurlar.

-Sosyalistler bütün haklı ulusal kurtuluş hareketlerini desteklerler.

-Rusya deneyi göstermiştir ki, sosyalizm tek bir ülkede izole olarak yaşayamaz. Rusya, Çin, Doğu Avrupa ve Küba sosyalist değil, devlet kapitalistidir.

Devrimci parti

-Sosyalizmin gerçekleşebilmesi için, işçi sınıfının en militan, en mücadeleci kesimi devrimci sosyalist bir partide örgütlenmeli-dir. Böylesi bir parti işçi sı-nıfının yığınsal örgütleri ve hareketi içindeki çalışma ile inşa edilebilir.

-Sosyalistler pratik içinde diğer işçilere reformizmin işçi sınıfının çıkarlarına aykırı olduğunu kanıtlamalıdır. Bu fikirlere katılan herkesi devrimci bir sosyalist işçi partisinin inşası çalışmasına omuz vermeye çağırıyoruz.

ilişki için:
sosyalistisci@gmail.com
Bölgenizde, okulunuzda, işyerinizde veya sendikanızda yaşadığınız olayları, Sosyalist İşçi'de çıkan yazılar üzerine düşüncelerinizi en fazla 200 kelime ile yollayın.

Ankara Mediko'mu Vermiyorum Toplantısı

24 Mart Cumartesi günü, Ankara Tabib Odası'nda Mediko'mu Vermiyorum kampanyasıyla ilgili bir bilgilendirme toplantısı yapıldı.

Kampanya aktivistlerinden Ersin Tek'in Genel Sağlık Sigortası(GSS), aile hekimliği ve medikoların kapatılması ile ilgili bir sunuma salondan da katkılar yapıldı.

Toplantıda bilgilendirme dışında GSS'nin nasıl durdurulabileceği, medikoların kapanmasının nasıl engelleneceği konuşuldu. Fransa, Yunanistan ve Şili'deki öğrenci mücadeleleri örnek gösterilerek, GSS'yi durdurmanın öğrencilerin hareketi ile işçi sınıfının yanyana gelmesiyle mümkün olduğu, öğrencilerin 12 Mayıs'ta yapılacak "Mediko'mu Vermiyorum" mitingi büyüterek emekçilere moral vermeleri gerektiği konuşuldu.

sosyalist işçi

ISSN 1300-4026
■ Uluslararası Tanıtım ve Yayıncılık Ltd. Şti.
■ Sahibi: Özden Dönmez ■ Sorumlu Yazıişleri Müdürü: Volkan Akyıldırım ■ Adres: İstiklal Cad.,Büyükparmakkapı Sok., 8/10, Beyoğlu/İstanbul ■ Baskı: Yön Matbaası
■ Yerel süreli yayın, haftada bir yayınlanır
www.sosyalistisci.org

Irak'ta bakkala gitmek

Iraklı kadın hakları savunucusu Yanar Muhammed Irak'ta yaşayan kadınların durumunu tarif etmeye çalışıyor:

"On yıllardır görmediğimiz aşırılıkçı, kadın karşıtı uygulamaların geri döndüğünü görmek yüreğimi burkuyor. Benim Irak'ta büyüdüğüm zamanlarda kadınlar okula giderdi; eğitimli, profesyonel, çalışan kadınlar toplumun bir parçasıydı. Bugün bakkala gitmeye kalkan bir kadın hayatını tehlikeye atmış oluyor. Hayatlarımız bizden çalındı."

İşte Amerikan işgalinin Irak halkını içine sürüklediği durumun özeti. Birleşmiş Milletler (BM) Irak Yardım Misyonu'nun (UNAMI) son raporuna göre, kadınların cesetleri morglara bırakılıyor; aileler de namuslarının lekelenmesinden korkarak bu cesetleri almıyor. Rapora göre, 2006'da yalnızca Necef'te aileleri tarafından alınmayan ve gömülen 140 kadın cesedi var. Bir başka "namus cinayeti" vakasında, ortaokul öğrencisi bir kız çocuğu doğu Bağdat'ta silahlı milisler tarafından halk arasında asıldı; onu kurtarmaya çalışan erkek kardeşi de vurularak öldürüldü.

Kuzeyde, kadınların ya kazara ya da intihar girişimiyle kendini yaktığını aktaran rapor, 239 vakayı "namus cinayeti" olarak niteliyor. Ölü kadınların vücutlarında korkunç yaralar bulunuyor.

Yeni askerler

ABD işgali altında geçen dört yılda, 650 binden fazla sivil öldürüldü, 2 milyon Iraklı ülke dışına kaçtı, 2 milyona yakının da ülke içinde yerinden oldu. Her ay 50 bin kişi (yani bizim seçimlerde 1 bağımsız milletvekili çıkarmamıza yetecek sayıda insan) yerinden oluyor. Ederi sadece 2 YTL olan steril iğne, oksijen maskesi veya K vitamini olmadığı için ölen Iraklı çocuklar var.

Bush ise, çekilme baskıları karşısında hâlâ "ülke güvenliğinin büyük bir darbe alacağını" söyleyip Irak'a 43 bin yeni asker göndermeyi planlıyor. Bu arada, yeni petrol yasası, BP, Shell ve Exxon, Chevron gibi çokuluslu petrol şirketlerinin 30 yıllık sözleşmelerle Irak'ın petrol gelirlerine el koymalarını sağlıyor. İşgalciler Irak halkının kanını her manada emmeye devam ediyor.

Bush'un başı dertte

Senato Adalet Komisyonu, Beyaz Saray görevlilerinin sekiz federal savcının görevden alınması konusunda bilgi vermesini istiyor. Bu kararlar sonucunda yetkililere celpler gönderilmesi Kongre ile Beyaz Saray'ı açık bir savaşa sürükleyebilir.

İfade vermesi istenen yetkililer arasında Başkan George Bush'un siyasi danışmanı Karl Rove ve eski şahsi hukuk danışmanı da var. Kongre'de çoğunluğa sahip olan Demokrat Parti, savcıların siyasi gerekçelerle görevden alındığını öne sürüyor. Tartışmaya konu olan sekiz savcıdan bazıları siyasi yolsuzluk suçlamalarını araştırıyordu.

Bolton'dan inciler

BBC sordu ABD Dışişleri Bakanlığı'nda silah kontrolünden sorumlu bakan yardımcısıyken, tartışmalı biçimde, Amerika'nın BM büyükelçiliğine getirilen John Bolton yanıtladı.

Geçen yıl İsrail Lübnan'a saldırdığında ateşkes ilanına karşı çıkan ABD'nin tutumuna dair görüşünüz:

"Amerika'nın o sıradaki tutumundan ve yaptıklarından gurur duyuyorum."

Irak'a saldırı konusunda herhangi bir pişmanlık duyuyor musunuz?

Pişmanlık duyduğum bir şey yok.

Irak'tan ayrılmanın zamanı geldi mi sizce?

Bence, Irak'taki Amerikalı asker sayısını artırma kararı alırken Başkan Bush, Iraklılara barış içinde bir sivil toplumu isteyip istemediklerine karar verme fırsatı vermek istedi.

Başkan Bush, Irak'ın işgalinin Ortadoğu'da yeni bir demokrasi dönemi açacağını vaat etmişti ama dört yıl sonra ortada çok farklı bir manzara var. Bunu nasıl değerlendiriyorsunuz?

Amerika Birleşik Devletleri demokrasiyi özendirmeyecek de ne yapacaktı yani? Belki İngilizler monarşiyi pek sever ama Amerika'nın böyle bir şey önermesi söz konusu bile olamaz.

%77 Irak vatandaşlarının sanayileşmiş ülkelere yaptıkları iltica başvurularının geçen yılki artış oranı,

Zarar derken?

Sağlıkta dönüşüm programının en önemli ayaklarında olan Genel Sağlık Sigortası, bir olasılık seçim sonrasına kaldı. Her ne kadar IMF, bir an önce uygulanmasını diretse de, büyük olasılıkla AKP'nin yeniden seçilmesine olan ihtiyaç ve güven anlaşmalarını sağladı.

Bütün bu sağlıkta dönüşüm programı boyunca, ana akım basında ve hükümetin ağzında, "sosyal güvenlik kurumları zarar ediyor" sözleri sakız oldu.

Özellikle SSK üzerinden bir "zarar" heyulası yaratıldı. Yeni uygulamayla da özerk bir kurum yaratılacağı ve kendi kendini idame ettireceği balonu anlatılıyor. Daha doğru ifadeyle: Bizi yolacaklar. Çünkü kurum açık verirse, "zarar" etmemesi gerektiği için ya toplanan katkı paylarını arttıracaklar ya da sağlık hizmetlerini daraltacaklar. Sonuçta, bir çok sağlık hizmetini ve hastalığı kurum ödememeye ama bizden daha çok para istemeye başlayacak.

Bunun adı da, zarar etmemek olacak.

Bugüne kadar zarar ediyor denilen sağlık ve sosyal güvenlik kurumları bunu mu yapmamış? İnsan düşünmeden edemiyor. Sağlık zaten yaşayan tüm insanların hakkı değil mi? Sağlık kurumu nasıl zarar eder, nasıl kâr eder?

Kâr ve zarar kavramları ticari işletmelere dair kavramlar. Sağlıkla ilgili kurumlara devletin aktardığı paralar onun zarar ettiğini göstermez. Sağlığa bütçe ayrıldığını, bu sayede de insanların sağlık hizmeti aldığını gösterir. Eğer devlet, sağlığa bütçe ayırmayacaksa neye ayıracak?

Sağlıkta dönüşüme karşı kampanya yapıyoruz. Şimdi çok iyi bir vakte de sahibiz. Eğer ısrarcı olursak, esas "zarar" eden şey, bu dönüşümü uygulamak isteyen hükümet olacak!

Ersin Tek